

Familien

Knuelsen

Trolsborg,

Engbjerg Sogn,

Ringkøbing Amt.

Shaggs =

boq.

TROLDBORG-familien

i hverdagen og i

FESTSTUNDER.

- oooooooooooooo -

I Del.

P: Aldrig færdig - altid på vej!

N: + + Alt ordner sig! + +

En af familiens store festdage blev Fars 100 årsdag, 19. juli 1947, da blev hans ældste barnebarn på Troldborg, Lis, gift med Henry Mogensen, lærer i Esbjerg. De havde begge samme år taget lærereksamen. - Kr. Stockholm skrev i den anledning følgende sang:

Under disse brede høje
har han åbnet først sit øje,
her han livets gave fik,
alt dets fryd og alt det smerte
- til han tog det til sit hjerte
i et sidste afskedsblik.

Ydmyg, glad han tog mod gaven,
Troldborg blev for ham gudshaven,
levning af Guds paradis.
Her han vandt sig troens hvile,
så han kunne kærligt smile
trods de tungeste forlis.

Barn af sind, af børn omgivet
blev han et gudsbarn i livet
af de ægteste, vi ved.
Når vi for "de strenge" gyste
farbror Jens' ansigt lyste
med et : Gud er kærlighed.

Een ting rører os så såre:
vejen mellem tvende gårde,
hvor der aldrig gro'de græs!
Farbror Jens og Morbror Krejsten,
moster Grethe og de sejsten
unger - var et herligt læs!

Fortid nu med fremtid mødes,
minder, hvoraf håbet fødes
om en ny og bedre dag!
Lis med samt sin frihedskæmpe
hver en tvivl hos os neddæmpe:
livets sag er Danmarks sag!

Så til lykke da I unge!
til I "gamle" vil vi sjunge
tak for alt i fest og strid!
Sammen vil vi skjoldvagt være
om det, som var evig ære
for vor slægt i svunden tid. -

..... 8

Brødet bages i en gammel ovn på en jysk gård

Din egen Dag er kort, men Slæg-
tens lang,
læg Øret ydmygt til dens Rod for-
neden:
Aartusind toner op i Graad og
Sang,
mens Toppen susser imod Evigheden

Vor slægt. -

De optegnelser

om vor slægts historie, som her følger, er samlet
med Faders beretning som grundlag og uddybet
ved hjælp af kirkebøger m. m. - af hans børn. -

De er medskrevet i håb om, at nogle af den
mange slægt har interesse af at vide lidt om, hvor-
af de er kunden, og si mere, det ville være iap-

netteligt, om Faders levende skildringer helt skil-
le gå tabt. Vi har lyttet til dem med glæde, og de
har sporet os til at søge videre.

Men for at minde os, som jo også bliver historie,
ikke skal glemmes, vil vi bruge en "historisk dag"
som udgangspunkt, nemlig familien store
festdag: Faders 100 års fødselsdag. -

Den 19. juli 1847 blev Fader født. - Dødsattesten
fortæller, at Jens Knudsen Troldborg er søn af
sognefoged og gårdier Knud Jensen Troldborg
og hustru Karen Margrethe Laurids datter og er
døbt d. 22. august s. a. - Nu 100 år efter i for-
sommeren 1947 tog hans søn Peders ældste dat-
ter, Tris, sin lærerindeeksamen fra Ribe og hendes
ven, Henry Krogensen var samtidig færdig med
sin eksamen fra Haderslev seminarium, og så
vægle de Faders 100 års fødselsdag til deres bryl-
lupsdag. - Om denne fest fortælles følgen-
de i en dagbogoptegnelse:

Familiens voksne medlemmer var blevet ind-
budt til at fejre denne minde- og festdag, og det
blev en usædvanlig vellykket fest, som ingen af os
vil glemme. - Det største skår i glæden var, at
vi måtte savne vor ældste søster, Margrethe, som
lå på Karhus kommunehospital efter en opera-
tion. Vi savnede hende dybt og sendte hende iun-
der middagen vor hilsen med en buket - en kopi
af brudebuketten, lysrøde roser og blå lathyrus.
Da vi nogle dage senere besøgte hende, fortælle
hvor, at hun på gangen havde mødt sin syge-
plejerske, der kom med buketten. Margrethe blev
stående i beundring over den smukke buket
og udbrød: „Jei, hvor er den dog køn, det er den
smukkeste buket, jeg har set, hvor skal de hen
med den?“ „Ja, kan De gætte, - den er til Dem!“
- Det var som om sommeren havde samlet
al sin skønhed og rydde omkring denne fest. -
Dagen før ankom familien fra Sjælland. -

Kind og Johanne med dens to døtre, Birgit og Helen,
Adolf og Kathrine med Karl Peder og Amelise, som
alle skulle bo på Trøldborg. Pæsterbørnene, som
havde hjemme på Bjerg, Belby og Niina med
mand, boede der, mens Julie og Mads Jensen fra
Trøden sammen med deres søn Martin og hans
kone, Gudrun boede hos Johanne og Peder Røn på
Karboøse, der kunne de bo sammen, bekvemt og
godt, i Peder og Lannus nye rummelige hjem.
Den øvrige familie, som bor i omegnen, var
familien Nygård og fars eneste søsters søn,
Kind Trøldborg Røn og hans kone Mathilde
f. Pinholt. -

Forberedelserne var gennemført med omhu.
Et laderum var pyntet som den skønneste fest-
sal. Væggene var dekoreret med smukke „akvar-
reller“, malet af brudens søster, Frøge. Og selv-
om det ikke var kunstværker, så virkede de liv-
lige farver godt. Fra kampehøjens top havde

hun gengivet den skønne udsigt til alle sider, - med
 over Engbjerg med de spredte gårde, og Harboort
 med havet og klitterne i baggrunden, så levende
 og smukt, at alle kunne glæde sig derover. - Det
 sidste, der blev gjort for udsmykningen, var fra
 nabens side, og det foregik i nattes uilen
 og mørke, hvis man kan tale om de skønne lyse
 nattes halvmørke på denne måde. Da huset endelig
 var sleet til ko aftenen før den store dag, kom de velvæn-
 nende naboer for at bygge ærspor. Det skulle være en
 overraskelse, men det kunne ikke undgås, at kammen og
 rådslagning vækkede de sovende, mens lyset fra en
 projektor spillede på vinduerne. Trods træthed og
 trangten til søvn blev feststemningen og forventnin-
 gen yderligsat op.

Den store dag oprandt, og vi blev vækket ved, at en
 soldat i den tidlige morgenstund kom vandrende
 ned i gården. Det var Ole Pagh Pedersen, der som løjtnant
 lå i Sønderborg, - Birgits kæreste. Vi vidste, at

han tog aftenen før, var stoppet i Ringkøbing, men ikke, at han havde besluttet sig til den lange march til Traldborg. Han havde vant heldig, så han havde kørt en del af vejen - dels i bil og delstas på en motorcykel; var han blevet krat på sin vandring, havde han søvet i en hoteletak, til næste kørelighed viste sig. Den skønne vandring op over Engkjings højdedrag ved søsøngang var anstrengelserne værd, sagde han. - Den første, han kom i forbindelse med, var brudgommen, og de to deres første hårdt tiltraugte hjerterstyrkning sammen.

Ved familiefrokosten var stemningen festlig, som den altid er, når vi søskende samles. Bag efter skulde der tænkes på omklædning. Brudens pyntning er og for sig en bære højtidelig agt, der kræver sin tid.

Vor lille kirke, der var smukt pyntet af søskets folk, kunne knapt rumme den store familieforsamling. Det var iunderligt at sidde og tænke på, at her i det samme kirkerum havde slægten gennem tiderne så langt tilbage, som vi kender, siddet før os. Her

havde de båret deres små børn til døbefonten, her
havde de siddet i sorg og glæde, og her havde de kunnet
hjælpe og styrke til dagliglivets vanskeligheder, -
nu var de alle borte - også far. - Slægt skal følge
slægters gang! -

Så tændte det skrøbelige orgel, og mens vi for-
ventningsfulde rejste os, førte Peder sin yndige
lyse datter til alteret, hvor hendes brudgom ventede.
Et nyt hjem skulle grundlægges, og præsten - his
fætter - lyste guds velsignelse over de to unge og
den hele slægt. -

Og ~~her følger~~ Martin Jensen's brude tale ved
his Kunders af Trolborg og Henry Mogensen's
bryllup d. 19. juli 1947 på hans bedstefars,
Jens Knudsen Trolborg, 100 års dag. ~~Var~~
~~han det st~~ var Fars yndlings salme, den
103. salme af David. -

astor Martin Jensenes Brude =

tale med his Knektens og Hens, Høgenens

= Bryllup 19. Juli 1947 =

paa Besøget hos Knekten Tralderens 100 årsdag.

Ps. 103, 1-3. „Min Sjæl, loo Herren og glem ikke alle hans Velgørelser“, siger den gamle Salmedigter, - han havde mange Velgørelser fra Gud at se tilbage paa. Det har Troen, og det er ret og naturligt, at vi tager nytte af af den frem paa denne Højtidsdag og ser paa den.

Jam den første til fjernere det Land, som I har bod i, og hvorfra jer Verden gaa. Vi har under Krigen oplevet Danmark paa en ny Maade, - det blev os saa uoverkommelig, hvor vort Land er en dyrebare Gave til os, og vi bad mere inderligt end før for det, at Gud ikke vilde lade os miste det, men at han vilde skænke det gennem Uvejrs stormen

og give os det frit tilbage:

Danmark dine Faar
proger dybt vort Sind,
og i vort Haar flaa dine Tuerke ind.
Hel, hvad du her mistet
alt hvad du har stridt,
har med dig vi fristet,
søgt, kavet, lidet, - sodden sang gunde
F. C. Christensen, og F, som aktivt og legem-
ligt var med i Frihetskampen, har ikke mindst
kunnet maaget sig dette, at Danmarks Sag var je-
nes egen kaade Sjæls og Hjerter aulig gunde. -
Det er Quidas store Velgering maada, at han gav
os Danmark og hille den sørlige danske Farv.
Vi med, at F. Quidas ju aar og er forpligdet af den
Farv. Quid skaukedes snart et Danmarkskort,
hvor alt dansk igen er vort, - det skal vi ar-
bejde med paa. -

Og naar i hænker paa vort Fædreland, vort
Hjemland, saar er vi nok med vort norske

Faar, vore Forældre og det Hjem, vi er udgaaet
fra. Et godt Hjem er Guds store Velgæring mod
Hjemmets Børn; - i gode Forældres Kærlighed
er der en Hofsnævn af Guds, - derfor staa der
ogsaa kongen frem i Salmen her: "Som en
Fader forbarmet sig over Børn, forbarmet
Herren sig over dem, der frygte ham:"

Første Generation af Tralabsborgbørn tæn-
ker i Dag med ydmyg Tak paa, hvad Gud
gav dem i dens Tid, Guds Kinderne Tralabs-
børns Himmedagsdag det er i Dag, paa hans
Trofasthed og Kærlighed til dem, til Hjem og
Hjemstavn, til Land og Folk og til Gud
og hans Kirke, for det eksempel han gav i
sit Hjem og i sin Slægt. Ja, baade Børn og
Svigerbørn og Børnebørn og ÷vrigt Slægt
tænker med Taknemmelighed paa det, han
gav. Gud skal have Tak, at han gav
Beholdelse paa langt et Liv, at ogsaa hans
Børnebørn skede vil bevare et Lande,

stort Miide om ham; hans raube Sandighed,
Sandhedskorlighed sammen med Fiedhed og
ydmyg Guastnygt. Skant han prøvede megen
Madgang og Torq, og mange Kister blev baaret
ud af hans Hjem, saa bar Troen paa Quid saa-
de ham apper, saa Takken og Loosansen alti-
genn ikke blev overdaet, og Takkesalmen Ps/103,
blev hans Lyndingspsalme. Korligheden til Dan-
mark og til Quid lige mede han genn indplau-
te i sine Bøser og sine Skagt; og Bøserne fra
Troedborg har ogsaa ønsket og søgt at tage
hans Bro op og føre den videre. Det er Foral-
drepar mangler i Dag, og det er nemodigt, men
send da en stille Tak til Quid for, hvad han
gav af Korlighed og Gashed gennem den i den
Tid, de var her; og saa er det godt at baade Far
og Mor lever paa Troedborg, hvorfra trofast Kor-
lighed og Forbæn vil følge jer, der nu kommer
Hjem, saa længe de lever.

Quid Velgjerninger er mange med jer: Kan lode

alle dine Sygdomme, staar der an ham, ja, han
har vel endog saa godt som helt forskaaet jer
for Sygdomme; det er en stor Glæde at være
sund og rask, og saa den kalden paa Takken.

Og nu er I færdige med jeres Uddannelse
og maa begynde paa jeres Arbejde, - en dejlig
Gæmning ligger for jer som en Gave og en
Forpligtelse til at gøre den saa godt som
muligt, og I har med jeres Uddannelse Forin-
sætning for at kunne dele Arbejdets Glæde og
Bekymring paa sørlig faade og vox hin-
anden til Hjælp.

Endelig staaer I nu foran den Guds
Velgøenning at maatte danne jert eget
Hjem, - en god Begjælle er en af Guds aller-
største Velgøeninger med et menneske, og
saadan skal I altid se paa hinanden,
som Guds gode Gave, stræb hver især
efter at blive saa god og værdig en Gave
til den anden som muligt. Til først og

fremmest krav til jer selv og ikke til den anden
Part, jo bedre I lærer det her for sig, jo mere skæn-
ner I paa den Kærlighed, I modtager fra den
anden. Iaa ønsker vi, I maa blive hinandens
gode Medhjælpere, at I maa gøre Gøden dob-
belt for hinanden og Iargen halv, at I maa
være gode Venner og Kammerater, der ret
kan bære sammen den smaat og stort.

Og allernæst vil vi ønske, at I maa hjælpe
hinanden at tro paa og holde fast ved Guds
fuldmægtige i Jesus Kristus, - at takke for hans
store Nidgening, at han har sendt sin Søn
til Verden til vor Frelse: "Kan som tilgives al-
le dine Misgerninger," Synaemus Forhadelse, det
er Guds Kærlighed til os i Jesus, i vor Daad, at vi u-
vordige, onde, maa man Guds store Barm-
hjertighed for hans Sønns Skyld. Det er det store Naadens
Munder, gid I vil maa tilgive jer det og takke
for det hver Dag. Del Guds Ord sammen i
jert Hjem og bed sammen til vor Fader;

og det Guds Ord og Bøn sammen med hans
Mening på Helligdage.

Jeg vil anbefale dig Guds Ord daglig og
bede med Tusendgælden, synes jeg, han staaer
er det gode eksempel på en kristen Husfar-
-paa den Plads mindes jeg ham allehelst,
naar han ydmygt og dag stort vidende
for os om Israels gamle Bekendelse: "Gud
er vor Tilflugt og Styrke en Hjælp i Ang-
ster, prøvet sig findes." - "Hvad i fremme
Fædres Tro i det Høyses Hys og vandre"
bede Grundvig i en af sine Reforma-
tionsbøger, det vil vi ogsaa bede om i Dag,
og Gud give os Velstand og Lykke til
jeres Gerning at være med at indplante
vores hellige Fædres Tro på Jesus Kristus
i den danske apostolske Mængde. -

Jeg staaer der med dig om Gud: Kan
samt videnskabelig dit Liv fra Guds og
kræver dig med Miskundhed og Barm-
hertighed

hjerlighed. En Bryllupsdag er jo en himels og
Guds Dag paa denne Jord, - saa viinder Sal-
men os om, at al jordens Grad og Ryst
er forkroenkelig og bærer Dødskeimen i sig, men
Guds Kærlighed og Naade har uforkroenkigheden
i sig, - den udløser fra Graven og slæber svigt
hiv, kroner med Miskundhed og Barmhjertig-
hed, den aabner Masiqt til Faderhuset med
de mange Døder. Saa lad os, idet vi glæde
os over og takke for vor jordiske Xpm, ikke
falde all himmelske af Tyme.

Saa en Fader forbarmer sig over Børn,
forbarmer Herren sig over dem, saa fryg-
ter ham. Thi han kender vor Skæbning,
han kommer i Hui, at vi er saa Stov. Saa
Guds en Kæmpelets Dage, han blomster saa Markus
Blomster, naar et Dyrfaar hen over ham, er han
ej mere, hans Lød faar ham aldrig at se igen.
Men Herrens Miskundhed er fra ^{hjerlighed} ~~hjerlighed~~ ~~over~~
dem, saa frygter ham, og hans Rettard til Bør-
nens Børn for dem, saa hører hans Paal og
kommer hans Bud i Hui, saa de gør dem efter. Amen
Sæmer: 7-441-439-13. Lovestykke med 1. og 2. Salme 1. Kor. 7/3